

1899 3570

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Égész évre 4 frt
 Fél évre 2 frt
 Negyed évre 1 frt
 Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő, lapfajdosmos és kiadó:
ANDOR PÁL.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhatal:
F. O. U T C S Z A.
 Hirdetések díjszabás szerint.
 Kéziratok nem adtnak vissza.

Nemzeti kulturmozgal- munkhoz.

(Alsó-Lendva és Vidéki Közművelődési
 Egyesület.)

Ha valaki a magyar hazában szét te-
 kint és gondos megfigyelés tárgyává teszi
 azon mozgalmak irányát, mely felé a ha-
 zának minden igaz fia törekszik; egy jelen-
 ség okvetlenül szemébe fog tűnni és ez
 az, hogy Kárpaktól Adriáig napról-napra
 erősödni kezd azon öntudat, hogy ha Ma-
 gyarország az európai kontinensen élni, lé-
 tezni és szerepelni óhajt és akar, akkor a
 nemzeti egység nagy művelt valami mon-
 dokenélül meg kell teremtenie. A közokta-
 tási kormány azon irányu lázas tevékeny-
 sége, hogy mindenütt, ahol a letelekeztek,
 vagy polgári községek erje nevelésűi céle-
 lokra elégedten, állami iskolák emeltesse-
 k; továbbá a magyar nemzeti érzés és a ma-
 gyar nyelv terjesztése czéjából alakult egye-
 sületék mindazon meggyőződésnek kifolyá-
 sai, hogy Magyarország csak akkor lehet
 nagy erős és hatalmas és fennmaradása egy
 újabb ezer évre biztosítva csak akkor lesz,
 ha e darab földnek összes lakosai birni
 fogják a hazai nyelvet és ez alapon magukat
 egyféléül magyar állampolgároknak érzik
 és vallják.

Es ezen irányu törekvés, mozgalom nem
 parancsokra kezelezzék, elette hívta azt a
 szükség ezete, tevékenységre ösztönözte és
 ösztönözte és ösztönzi tovább az önfentartás
 saggalata. Kiföldözött az ez országunk sa-
 jatos viszonyaiából, mert érzi azt a hazában
 mindenki, hogy fökéletlen azon egység, a
 hol az egységnek egyik legfőbb feltétele,
 összekötőkapsza: a nyelvközösség nem lé-
 tezik.

Igen jellemző főként a mozgalomban
 az, miszerint eltérve más államok eljárásá-
 tól, nem kívánja, nem akarja, hogy valaki
 ősei hitet, fájának nyelvt megtagadja; nem
 kényszeríti senki, hogy templomát vagy is-
 koláit áldoztat hozzá.

Nem! ezt nem kívánja senki sem, ha-
 nem csupán az czéjja e mozgalomnak egye-
 dül s arra törekszik minden erejével, hogy
 e hazában élő különféle vallásu és nemze-
 tiségű néplajok felett, mint védő lebegjen a
 magyar általanság geniusza. — Imádjá
 mindenki az Istent legjobb meggyőződése
 szerint, apolja nyelvét tetszése szerint, gon-
 dozza kegyelettel ősi hagyományait, de ezek
 mellett hajoljon meg az államhatalom előtt
 és tartsa tisztelhet Magyarországr legrebrő
 hagyományait, mely a különféle törzsek ösz-
 szetartozandóságában és összetartásában,
 egy magyar nemzeti jogának védelme alatt
 egy évezred lefolyásában nyilvánult.

A magyar nemzet életében voltak kor-
 szakok, a mikor hatalommal és kényszerrel
 — miként más nemzetek — megtörthette s
 beolvasszathta volna magába teljesen e ha-
 zában élő különféle nemzetiségeket. Így pl.
 Mátyás király korában bizonyára volt a ma-
 gyar oly erős, oly hatalmas, hogy erejével,
 hatalmával meg tudta volna teremteni az

egységes nemzeti államot, de a nemzet bár
 hódítani tudott, mindazonáltal a teljes le-
 gátásra és rabszolga tartásra szabadságszer-
 tető természeténél, hajlamainál fogva nem
 vetemedett soha. Igen e nemes, lovagias faj
 testvéreivé tudta fogadni az általa meghódí-
 tott s vele egy hazában élő különféle nem-
 zetiségeket és nem törtél nem semmisített
 meg azokból egyet sem, mert mindig tiszt-
 letelettel tudott megállani a család és a tem-
 plom küszöbe előtt, szóval a szabadságot,
 melyet maga az imádásig szeretett más ajku
 testvéreitől megtagadni nem volt képes soha.

Es ezen gondolkodásidőjja még akkor
 sem változott meg, midőn a fegyverek lé-
 csősségével a kultúra is szövetkezett.

E hatalmas szövetséges társ, a kultu-
 rára alapvető volt pedig e hazában Mátyás,
 a nemzetek által hánulatt és irgylett, dicső
 király. Ő alatta e hazai népei faja, nyelv és
 valláskülönbőség nélkül, mint egy testvér
 küzdött, hogy megvédjék a nyugati kultúrát
 a keleti lakosság ellen.

Es ma midőn már nem a műveltség
 megvédése, hanem annak továbbfejlesztése
 képezi e nemzet magasatos feladatát, avagy
 lehetséges-e annak megfelelni, ha a hazá-
 ban nem egy eszme által sorakozik minden
 faj, minden nyelv, minden vallás, minden
 érdek? En azt mondom, hogy nem. . . .

A magyar nemzet sorsa, jövője, nagy-
 sága tehát attól függ, vajjon képes-e önma-
 gában összpontosítani a szellemi világot,
 mely fele hajoljanak a kisebb nemzetiségek,
 s megtudja-e ragadni s tudja-e akként lá-
 togatni a magyar nemzeti műveltség zász-
 lóját, a miként erre őt ezer éves hegemo-
 niája feljogosítja és tudja-e lobogtatni akként,
 hogy e mellett a különböző nemzetiségek
 faji sajátágait értelműen hájja.

Es ezen vérszercepet, melyet a magyar
 e hazában magának igényel, nem biztosít-
 hatják sem a hangzatos szavak, sem az el-
 bizakodottság, sem a közöny, hanem csak
 a folytonos élyen törő s kimagasló művel-
 tés. Ez és ilyen kultúra az csupán, mely-
 nek nevében és erejével képes kiküzdeni,
 megteremteni nemzeti egységet a magyar és
 csak ez az egyedüli eszköz, melyvel meg-
 hódíthatja s magához láncozhatja az ország
 minden fiat.

Ezen kultúra jelvénye alatt kezdjük meg
 működésünket a magyar nyelvet és népne-
 velést e kerületben terjesztő egyesület is.
 Ezen kultúra segítségével terjeszszük mi e
 kerület területén és idegen ajku lakosai kö-
 zött az egységes magyar állam eszméjét és
 ezen jelszó alatt nyújtunk testvéri segítke-
 zést mindazonoknak, akik ezt kéri és a kik-
 nek arra valóban szükségük van. Intentionő
 tisztja és ösztinte, mert az adott segélyért
 nem kívánunk csak annyit, hogy idegen ajku
 polgártársaink anyanyelvük mellett tanulják
 meg a magyar nyelvet is annyira, a meny-
 nyire az ország törvényei előírják és a meny-
 nyire az e hazában való boldogulásukra
 eketlenül megkívántatik.

Ezzel a kultúrálval igyekszünk mi ma-
 gunkhoz fűzni más ajku testvéreinket; ezen

kultúra megével akarunk mi megedzni,
 jobban-jobbban megszilárdítani azt az ezer
 éves testvéri kapesot, a mely a lefolyt évsz-
 zadatok alatt annyit viharok ellenállt. Ezen
 testvéri kapesot akarjuk mi egyesíteni e
 vidék összes erőit s ezen egyesített erővel
 akarjuk kiküzdeni e hazai, e vidék szabad-
 ságának, művelődésének és jólétének minden
 biztosítékát. Ime, ez, ma és ez lesz jövőben
 is a mi programunk, a mi főrekvésünk.

Ez elvettől vezéreltetve, ha csekély
 anyagi erővel is, de annal leckésebb buzgal-
 ommal törekedünk arra, hogy az általa-
 nos jólétnek, boldogulásnak, művelődésnek
 egyik legfőbb, legfontosabb eszközet, a ma-
 gyar állam nyelvét e vidéken élő minél több
 polgártársunk eljajtsa. Ezen czélunk meg-
 valósulására pedig a kisdied nevelést tartván
 legalkalmasabbnak, a kisdiedföldök képez-
 zék gondoskodásunk főtárgyát.

Egyesületünk azonban sem előtt tartsa,
 hogy a kisdiedföldökben elért siker mara-
 dandó hatású csak akkor és egy lehet, ha
 a népiskola ez ovadakké kezét fogva, to-
 vább folytatja azon hazafias munkát, mely-
 nek alapja ez intézetekben meg lesz vetve,
 kiterjedjen gonja arra is, hogy az idegen
 ajku községekben működő tanitók hivatásuk-
 nak magaslatára emelkedve, szintén helyes
 odaállással, hévvel, lelkesedéssel szolgálják
 azon szent ügyet, melyért küzdeni, fáradni,
 sőt ha kell, máltantagynak, üldözést szenvedni
 a legszebb, legemesebb erény. E végből az
 erkölcsi elismerésen kívül anyagi-
 lal is jutalmazza azokat, a kik magukat ez
 irányban kitüntetik.

Egyesületünk tekintettel legyen arra is,
 hogy az ovadák- és iskolákban a vendajku
 gyermekek szívébe plántált, csépegetett ma-
 gyar érzés, szeretet újabb-újabb tápanyagot
 nyerjen és megerőskeresdjék, hogy így min-
 den körülmények között kiálhassa az élet
 különböző utain előfordulható kísérteseknek
 próbátüzet. E végből az iskolát már élményi
 készülő és a magyar nyelvben szép előha-
 ladást tanúsított növendékek között a legki-
 tünőbb írónk tollából kériük, de mindazon
 által a nép szíve, eszébe szöve és teljesen
 gondolatokörébe vágó jutalomkönyvet ösz-
 szon szét.

Ez legyen az alakult egyesületnek ki-
 tüzendő programja!

Mert egy ily polgylott országban, mint
 a miénk, ily veszélyes geografiái szituáció-
 zóban, mint a miénk, így beekelve nagy és
 hatalmas nemzetek és birodalmak közé, ily
 magosan, minden rokon állva a nemzetek
 nagy oceanában, a magyar nemzeti kultúra
 fejlesztésének elért eddigi eredményeink oly
 parányiak azon roppant nagy munkához
 viszonyítva, mely e terem meg e hazai min-
 den igaz fiát, s így mi ránk is várakozik,
 hogy mindan tulzán nélkül elmondhatjuk,
 miszerint ezen egyesület megalkatásának
 nehez munkája, a kezdetnek is csak kezdete.

Hazafiai kötelességünk tudatában nem
 szabad egy pillanatt is féltenünk, hanem
 odaállással, buzgalommal kell megragadnunk
 az önként kínálkozó, kedvező alkalmat és e

haladatos talaj minél több pontján és minél előbb meggyújtani a magyar nemzeti kultúra világot szünetéinek, hogy ezek fenye- relt, világlátó megtalálhassa e velünk rokon- érzelű népfaj azon utat, mely a hazaszere- tetlét kizáró forráshoz vezet. Igen! Meg kell adni nekik a módot, az alkalmat, az esz- közöket a magyar nyelv óhajtott megtanu- lásához, hogy velünk ne csak politikai te- kintetben, hanem a magyar nemzeti kultu- rában is osztályos atyafiak lehessenek, megszerezvén ezáltal azon előnyöket, mely-eknek butokában a gondviselés adta te- hetségek mérleke szerint ki-ki megtalálhatja boldogságát e hazában. De meg kell adni nekik a módot a magyar nyelv elsajátítására már csak azért is, mert hogyan kívánjuk különben azt, hogy szeresse a testvér és a testvért, osztozzék annak örömeiben és bán- tatóiban, ha nyelvében megérteni nem ké- pes őt?!

Ime röviden rámutathatunk, mi fenn- valója van egyesületünknek, ha elakarja émi azon célt, hogy e vidék területén élő sok ezernyi vendajki polgártársunk velünk ne csak rokonzenésben, hanem a nyelvközös- ség folytán edes testvérünknek is valjga magá- ság.

Hogy azonban az általam jelzett szent céllé elérhessük, szükséges, hogy e vidék minden igaz fia segítségünkre siessen.

Teljes bizalommal és reményenly fordulunk azért hozzátok magyar testvéreink, vendikünk, városunk minden rendű és fog- lalkozási egyénel, társulatai s pénztánczetei s kérve-kérni mindnyájotokat, hogy becsu- lates, hazafias törekvéseinkhez nyújtsatok nekünk valamennyien segédkeket, külö- nöbben akképen, hogy egyesületünk tagjai sorába lépjétek! A mi egyesületünk célját mindenki szolgálhatja, elősegítheti, akiben csak igaz hazafiai érzés honol. Mert nincs a politikai, társadalmi és magánéletnek oly jelentékeltelen ága, hol eszméinknek talaja ne volna, csak ezen eszmék terjesztéséhez a buzgó szándék, az erős akarat és igaz lel- kesedés ne hiányozzon. Az anya kisdéd gyermekei, a hazai polgártársai körében, a kereskedő üzletheben s üzleti összeköttetésé- nél, a mester, az iparos műhelyében, a tanár, tanító az iskola falai között a szivkép- zéssel, a társak körök a szó, a betű hatal- mával, a pap a szószékéről és hívei között a magánéletben; egyszerűval mindenki ott és azon a helyen, ahová és ameddig működési köre terjed.

Szeretelt polgártársaink, magyar test- véreink!

Ne zárkózzatok el tehát hívó szónk elől, hanem jöjjetek, sorakoztatok a hazafiai igaz lelkesedéssel lobogtatott zászlónk alá mind- nyuján és egymást megértve, a magyar nemzeti egység megteremtése céljából e vidék területén gyűjtsétek, horjútok össze mindazt, ami anyagi és szellemi erőnköt csak kitelők és ezek segítségével kezdjük meg a reánk várakozó nagy munkát komolyan, higgadtan és teljes eréllyel!

—s.

Levél a szerkesztőhöz.

Becsés engedelmevel egy kis finansziális elemeltatásra is hasznoldni fel e lap hasznját? Igen furcsa és siralmas állapotok köll ír- nunk t. i. az adóprós működéséről

Tömegesen érkeznek hozzánk panaszok a pénzügyi előadók a III. oszt. kereseti adók tekintetében tett javaslatai ellen.

Sajnátságot, hogy ezen tüneteket, az adókie- tések körül, az egész országban észleljük és épp úgy vármegyékben is. A III. oszt. kereseti adó ja- vaslatok, hozzájárásait a községi, vármegyei és egyéb adókat, valamint a polgárokat az arany- lagos adóemelés a 100%-ot is meghaladja.

1) Örömet engedünk teret mindig becsés közle- nénynek. Szek.

Szeretnem az a módser, melyet a III. oszt. kereseti adó kivételénél követnek, nem adoztatás, de igazságtalanság. Tilosba járás és megosztás az egész vármegyében.

Hendzöttélt általában a polgárokat olyan zá- latásnak kitéteni nem szabad; a kir. pénzügyi igaz- ságság alkalmazottjai olyan helytelen-ségököl, mint a melyek az emondottakból nyilvánvalók váltak, egyszerűságmindenkor a legkomolyabban eltiltandók.

Az adó sújtja a polgárokat, tehát terhes kö- telezettség. — az adószedés pedig joga az állam- nak. Ebből az következik, hogy azok, kik az állam polgárainak adókötelességét felfartatják vannak hi- vátkos, kik tehát egy ponton fontos hivatást iska- rnak betölteni, a hőkösímenetben teljes mérték- vel kötelek be hivatásuk s azt az kompromittál- ják a közony esznya büneivel. Vagy talán nem tudnak ezzel a becses joggal éni? Akkor hát mi- nek a szabadság, a kultúra, a jog, a törvény, ha nem vannak ereitiek? Viszont az állam joggal elvárhatja, hogy alkalmazottjai ne predának te- kintésk a polgárok keserősen megsértett vágyait, melyőt az állam büntetőellenly szoroztatja.

Az állam megköztítja az adóköteles polgárok- nak ne tekintse előségeik, mert ő ugyanannak az államnak szolgáltatásait áll, mely államnak szabad polgárait az adókötelessé.

Már most kerdek: Van-e adókötvő bizott- ságunk? és ha van, miért nem veti föl a szaga le- gereyében a pénzügyigazgatóság kiküldöttjeinek igazságtalan jóvslatait?

Vagy csak azért lettek oda kiküldve, hogy hallgatolag beleegyezésüket adják, polgártársaink ezen igazságtalan megadóztatásához?

Még eszosa nem kezdte volna a bizottságunk, ha minden adóköteles foglalkozs abban egy ko- mely, tekintélyes egyen állt képviselve volna, ki- nek kvalifikációjához hozzátartozék az is, hogy anyagiag független legyen!

Hol van a kereskedő a bizottságunk? stb. Hol vannak azok az egyenek, kik tekintélyük- kelt nyomatokot adnának hálótartóknak, hogy a polgárság meg az adó fölételezésben is megnyu- gódhatnék!

Az államhatáson pénzügyi képviselőit pedig azzal védekeznék, hogy a kiküldöttben sen a mi- niszter, sem a pénzügyigazgatás részéről nyomás alatt nem állnak, sőt — mint mondják és a mint mi is tudjuk — a miniszter lélekovatkozó utasítá- sában épp azt hangsúlyozta, hogy „az adók ro- hamos emelését óvakodni kell.”

A miniszter azt mondja, hogy az adók roha- mos emelését óvakodni kell. És dacára ennek az egész vonalon csak azt halljuk, hogy az adók rohamosan emélek. Általános panaszunk ter fel a modern Tiborok szájháló a keseri panasz. Mindenfelé megindult az adóhúzás!

Hát ez bizony szomorú tapasztalat: de így van, ne tagarassuk.

És most már mondják komolyan a követke- zőket: ha nem mozdul meg az egész ország, ha nem fog sorompók állni minden igaz hazai, ha nem fogunk vasnarokkal hozzáfogni a rendszer átalakításához; akkor ki tudja nem-e fog minden örök, minden tehereségek kimerülni az adóprós roszságnak gyilkos vadoga között.

Mert odajutottunk, hogy az államhatáson ige- ny és szükséglete nagyobbodik, a mi adókötelessé- günk pedig gyengül.

Pang minden a kereskedelemben, az ipar. A föld ezer és ezer eselynek kitéve. A szőlőtelepek- kes horribilis penz emésztések és ki tudja meg lesz-e e téren a recompenziáció? A merre elűn- zünk; mindenfelé nyomor és jászó!

És ilyenkor áll be az szerencsétlen állapot, amikor az állam szükséglet és az országban élő fe- lékessege egyással rejtettő aránytalansághal áll.

Hová fog vezetni ezeket, meg ma nem tudjuk! De hogya ebből az ingoványból ki akarunk evez- kelni; akkor meg kell változni vagy a viszonyok- nak, vagy a rendszernek. Ha ezt a esznya és szom- oru kepet nem fogjuk úgy látni, ahogy van és ha nem igyekeznék változtatni rajta úgy, ahogy kell; akkor nem is merünk ennek a jelennek a jövőjébe nézni.

Változást követünk annak a szükségesség, hogy a többi megyék példáján Zalamegye is föliratok intezzen a kormányhoz a III. osztály kereseti adó reformja tárgyában.

Quisque tandem? ...
A-Lendván, 1899. évi június 30.

Kormos Armin,
az Alsó-Lendvavárosi újközségi ügy- igazgatója

HIREK.

— **Alsó-Lendvay nagyközség** képviselőtestülete f. hó 17-én tartotta rendes ülését. Tízma János vörö a gyűlést megnyitotta, a mult gyűlési ívk hitelesített. Hajos Mihály vonatkozó előadása

utan a községely arra való tekintettel, hogy a r. kath. felekezeti iskolának használt épület a város tulajdonát képezi és hogy az egész vidék tanuló- los gyermekeit ezen iskolába küldi. — utasítja a víbrót, hogy az ottani iskolának községi iskolává átalakítása tárgyában minélb gyűlést hívjon össze. A Pittino David n.-kanizsa építőmester által Tuboly J.-partizánjében keresztelt épület töt miatt a pénzze használatlanul válna, utasított víbrót, hogy ezen hila helyreépítés céljából készítsessen Toplak János helybéli közművelő költségjegyeket az a legközelebbi gyűlésnek határozathozatallal vezet terjeszse elő. A helyi választás gyűlésnek becsu- lates, hogy a községi iskolát a Hajos Mihály keretektől fel- adja. A vagdij javítás tárgyában városbíró utasított, hogy a verlezetű esatorna helyébe pézsegődir létesítse és a vagdij betonozásas tárgyában tárgyaljon költségjegyek készítésben. Az iparos tanácsokozók felügyelő bizottságának megválasztása és kapcsolatos kérdések tárgyalása a jövő gyűlés- nek tartatlott fenn. A közsékek költségének fedezése reze határozatott, hogy azok a gazdasági pénztárcák feloldozók, a híd, a katedrálisok és Sellen- horog Frigyes gyarassal kötött szerződéses jóváha- gyatok. A községi szülésző 50 fruti díjazása feutartott azét, hogy kilón díj-szedés engedélyze- tettil. Semid Lipót órárszere a toronyra jav- yasztást 20 frt kiatallat. Appler Izidor, Lusz- Soma, Csizgany István és Simon Bertz városi elő- zkedőgének elismertettek; Glucz Tereb ebbeli kerényvel elutasított. Vegül jóváhagyatott a halászi jogok 5 frvtr 11 frtrtrt Gungaz Igmez részére tartott heroldásas és lakóházak Thaid- esz. Jozsef részére 3 frvtr évi 4 frtrtrt heroldásas.

— **Felségek Királyunk és a nyírádi Erzsébet- szobor.** Felségek Királyunk a nyírádi emlékszo- bor létepezése alkalmát a község részéről hozza intézetű hódoló irattal, a miniszterek által fejte- keti közönetel.

— **Adomány.** Dr. Mandel Pál alsó-lendvai körületi országgyűlési képviselő kerületében a ma- gyar nyelvvel jelszédő tanulóknak és növende- kéknak a 400-ik eszre készsz forint jutalmat adományozott.

— **A Fecstics szobor javára** mi 12-én rendezett jótékonytűz tenevez egybékötött hang- verseny, igen szépen fejlődémetiz a Fecstics szobor, 685 frt 50 kr. gyűlt egybe azon az egy este. Hissen mintegy 250 ember vett részt benne. Am a gavallores kiadásnak rendszeren föl szoktak emésztési a belepő jegyek díjt. Itt is sokat föl- emésztettek; azonban meg igen szűk összegz maradt 233 frt 87 ke. mely a nemes jótékony ezétre, a Georgikon alapítványának jótékonykodott.

— **Éskülv.** Juhász István kesztélyi honvéd huszár hadügye és 12-én vezette oltárhöz Dervaries Imre kántári fölirtók és neje Údva dy Iona kedves leányait Mariskát a gesei rom. kuth. templomban.

— **Házolász.** Csizgaházy Gábor gyogyász Szepetnekén, f. hó 31-én meghalt. Temetése f. hó 23-án délután 4 órakor volt.

— **nyugdíjazás.** Goryta Laszlo zala-egerszegi főbíró nyugdíjaztatott, a hőkösímenet nagyvonalú előnyökkel állt szolgálataiban, nyugalomba vonult. Bozgyó szolgálatainak elismeréséül a nyugalmu- ból vonult deré tisztviselő a kir. tanácsosi ezimet kapta.

— **Gyogyászter-vétel.** A Kesztélyben Tai- udó ötn fennálló Huszár-féle gyogyászter a tu- jodatos betegségei mellett eladta Günszbergert Isz- joggyógyásznek.

— **Baró Szepényi Ödönné Blaha Luza asszony** f. hó 13-án Z.-Szt.-Grótra érkezett fiaának Blaha Sándor közlitének örökösöké.

— **Honvédeknek.** A hőkösímenet nagyvonalú előnyökkel állt szolgálataiban, nyugalomba vonult. Bozgyó szolgálatainak elismeréséül a nyugalmu- ból vonult deré tisztviselő a kir. tanácsosi ezimet kapta.

— **Honvédeknek.** A hőkösímenet nagyvonalú előnyökkel állt szolgálataiban, nyugalomba vonult. Bozgyó szolgálatainak elismeréséül a nyugalmu- ból vonult deré tisztviselő a kir. tanácsosi ezimet kapta.

— **Felbő szakadás.** A galambok, kis-komáromi és szomszédos falvak határán 18-án nagy felbő- szakadás volt. Az őszegyaláimra van a kasszalok előntéte, a baglyak vízben usztak, a rendekben leve szénát pedig elsöpörté a víz; s a községi hódokt és utakat elrontotta. A szőlő hegyekben is sok hús esznált az óriási zápor; a musgán fókó részeket megsejtették, az alsóbakat iszap- pal töltötté meg.

Helyegrizálás. Az „Alsó-Lendva és Vidéki Közművelődési Egyesület” alapító tagjai közül tövesszől kihagyták K. Ruffy Pál főmérnöki felügyelőt, ki a nemcs ezrel meg az első gyűlésre 10 forint adott. Felhívjuk e helyütt a gyűjtő íveket tartókat, hogy az egylet részére minél több tőpöt gyűjtsen s az iveret meelőbb Pataký Kálmán polgármesternek tanár ezveletre juttatni sziveskedjenek.

Az Alsó-Lendvai Árasok és Kőrügyesek egylete. Dolgozatok 1899 évi június hó 1-én rendező közgyűlést tartott. Forintos Tűz egyleti elnök az összes jelen voltak ádvözlete után a megyei gyűlésre jelentette ki, mely alkalommal kerü a megjelent kártsarkakat, miszerint a kötelező elrendelt tüzmentes penszerekny bezeresére írárt haladéktalanul intézkedni sziveskedjenek. Ugyanev alkalommal előadja az elnök, hogy a helygymnázium „Figyelmeztetés” című leírása a köpönyegviszes beszeresést kívánatos és szükségesnek tartja, ebből kifolyólag azok minél nagyobb mértékben beszerendők, előterjesztés továbbá hogy Zalavármegye törvényhatósága az igazgatógymnáziumhoz feljlesztést intézett az írárt, hogy a községek telekönyveiben a betet szerkesztés vagy a telekönyvi helyesbítés keresszül vezessenek. Az igazgatógymnázium a telekönyvi helyesbítést, ha az előfeltételek kellepök igazolva vannak elrendelni hajlandó; ebből kifolyólag kerü az illető közigyűlés azon esetében, miszerint a másikat már hajrta megírta, hogy után készült telekönyvek másolatait a községek, az állam költségén kiadni, a községek képvélső testületei által a határozatot meg hozni s a nagy, kir. igazgatógymnáziumhoz leendő feljlesztés vegett a kir. járásirosigohg kerénykúnt bejertezeni sziveskedjenek. Előadja továbbá, hogy ó hajlandó a telekönyvi másolatok ingyenes kiugallgatására czélzóbb a ministeriumhoz egy kerénynt adni be, s annak elintezése után kerjúk az eljárás megindítására. Vegül kerü a közigyűlés, miszerint határozattal intézkedjék az írárt, hogy a havi jelentések bejertezése tárgyában egyöntvő eljárás honostassék meg. Az elsópóntban előterjesztett elnöki jelentésre vonatkozó határozattal kimondja a közigyűlés, hogy minden körjegyzi székhely részére egy tüzmentes penszerekny s abban a községek szám arányához képest kétszáz rral ezelt vasbádog készveny be szeres. A penszerekny beszerése iránt az 1900 évi költségvetésirányzatban előirányoztatni fog s a szerződés aláírására az illető közigyűlésnek meg kell azzal, hogy a vetelr 1900 évi decz. 31-ig kamat nélkül fog az illető czégnél felvettetni. Tektieve ezen évi fontosságát es azt hogy ez által a kör és köze-gyék vagyoni listozikosa biztosítva van, Zalavármegye alsópünktán a közigyűlés közönetét szavaz. A telekönyvi helyesbítés vonatkozólag az egyleti elnök előterjesztése egyhanglag elfogadták s felkerü őt a közigyűlés, hogy kerénynt az ingyenes másolatok tárgyában, az igazgatógymnáziumhoz minél előbb adja be. A havi jelentések tárgyában a közigyűlés megbeszéléses elrend a közigyűlés az elnök felkerü. Vegül bejelenti az elnök, hogy a közbádog mikénti szervezése tárgyában akadályoztatás miatt a m. forvoossal meg nem erintkezhetett, pár nap alatt eljárása ereményéröl kártsarkait értesíteni fogta.

Nyírádon folyó hó 27-én tartott jegyzőválasztás Molnár József vashidegkúrt h. jegyzőt a választóközösség egyhanglag Nyírád körjegyzi vére megválasztotta.

Megválasztott körjegyzi. A m. kir. földmivélségügyi miniszternek a Slonk körjegyzi ügygambolki körjegyziének, a nunks neppel való helygírny es hasznos foglalkozásról meleg hangú elismerést nyilatkozta es egyszermind penzbeli jutalomban is részesítette.

Bator elmentés. Dicsőretményöl bator-ságá mentett meg egy életet Sándorfi Gyözó szt.-kir.-szabadijakos, B. Almádban. A víz partján játszadóközött Kecske István vizezélr 10 éves fiaeszkja. A játszadóznak az lett a vége, hogy a kis fia egy vizgátalan pillanában belepótygált a tóval, mely elmerés után a kisgyűlés helygírny kiálthatót volna. Ezt látta a szülőb. Sándorfi Gyözó es odaszalve a vízhez, ruháshöl belevetette magát, hogy a kis fiút kimentse. Ez sikerült is neki es a vizgátalan fiesukat hazavezette szülőihez, kik halálakódóan iparkodtak a derek ifjúnak tetet megköszönni.

Tankepöz vizsgálat. A eskortányi áll. tankepöz-intezetben dr. Ruszicsa Kálmán kir. tanácsos tankepöz elnökelte által június 20-án reggel 8 órakor kezdődött el a tankepöz vizsgálat. Tízórán tankepözök közül egy visszalpett, a többi valamennyi nyert oklevelet.

A vármegye közigazgatási bizottság június ülésén az alsópnt tudtta, hogy a hazállatok egészségi állapota kedvezőtlen, mert több községben lépfene pusztít. A penzügyi adminisztráció terelu

fenakadás nines. A tanfelügyelő jelentette, hogy Mandel Pál dr. országgyűlési képvélső kerületre magyar nyelven jelkésdő tanítónak es növendekémet 1899. évre ketszár forint jutalmat adományozott. A penzügyi igazgató jelentése szerint január hó 1-je óta befoly adozatok 748,962 ft 09 kr.

Értesítés. A eskortányi es regedi lakosok lakatványk részére 1899. szeptember 1-töl 1900. aug. 31-ig terjedő időre székességtől szena es szalva valamint tuzizs szállításának listozikosa vegett a tárgyalások f. évi július hó 6-án d. e. 10 órakor fognak Zágrabban a 13, hadtest parancsnokságával megtartatni. Bövebb értesítés a marburgi es zagrabi es. kir. elmezettsi raktáraknál valamint az összes községi elöljáróságoknál szereshetik.

Lemondás. Fischer László, a zala-egrszegi ízr. hitközség elnöke, a ki e tiszlet majdnem két évizében keresztül buzgón es odaadással viseltel, lemondását bejelentotta.

Papok. A zala-egrszegi N.-Kaniszn tervezett hángyereny, a műves megterjedése folytan bizonytalan időre elasztogattott.

Özsi napsgár. E napokban Zala-Kopányban, a 64 éves öz. Belovary Ferenc atyához vegett a 61 éves, öz. Boszoki Fereneczne született Szeres Rozáliát, kik mind a ketten hosszas es tisztas özvegység után jötték ismét azon közös gondolatra, hogy negis csak a páros élet a legzsebb es világos.

Értesítés rangjelzése. Az ünnekes tüzölők ödött felkérés szereshetők, az országgyűlési tüzmenteszi szabályrendelet, melyet a helygymnázium kiadott, veget vezt a feynes egyruhákban a mennyiben egyöntvőtel teszi egy a ruházatot, mint a rangjelést.

Vitavonalom. Halasz Gusztáv e hó 22-én kezdte meg Zala-Egerszegben hat hetre tervezett tanulmányt a foglmozás történetében, a melyet az igazgató es címzött átengedett.

Honvéd-kandár összeröptetés. Július hó 9-én délután 4 órakor a Kaposvártól, amol hang részvételre a nagy kánizsot 20 ik es a peesi 19-ik honvedgyalozsok értek. A nagy kánizsot honvedek július 6-án indultak el es gyalogvezetésben tessik meg az utat Kaposvárra.

Hálászn akartak a zavarosban. A pákai nagyüzetskör történet, hogy Tóth István, Csendes Rózi, Horváth Anna, David Pál, Nemeth Ferenecz es Horváth Teréz igazbolók egy néző társaság alakults Mondschein Lina homjait kezdtek meenteni, kiknek egy egyletet, Bútorok, elenyeltek es tnyakot meentettek a nagy kánizsot számára.

Kneip intézet Almádban. Mint értesülünk, az almádi részvenytársaság elhártozta, hogy Almádban Kneip intézet létesít. Ez intézetet az Országgyűlés-egységgel keröltve fogják létesíteni.

Sörtészvés. Döbrétén a sörtészvés fellépett. A zárlatot elrendelték.

Jegvers. Sándorházi es Buesz-Szt. Tamás községek hátán f. hó 7-én jegvers pusztított. A paesai fozgábróbró, Gál Miklós, megettte a szükséges feltételekkel az adó elengedés tárgyában. Felváltással terjesztették be a penzügy igazgatóhoz.

Nem szabad bogarászni. A helygymnázium egy újabbkelti rendlete szerint nyáron tilos a bogarászás. A derek bogarászók egyet is thyenkor névátvónk erdőknek, mezőnek, a mi meg nem volna haj, es a vetesnek, a mi vizsont már haj. A zöldskatulyás urak nem reszkeztálnk semmit a világos es könyörtelenül leszekálják a labou álló vetest egy-egy szép pedány hószécsémert. Most már najd ez a tudomány jellegző hoi sport so lesz szabad mindenkör. Talán idővel egy fogják rendezni mint a vadászatot. Lesznek országgyűlés es bogarászok. Mert azt az erőt velánk együtt nem akarják elfogadni az intéző körök, hogy a bogarászók pusztítsák a kártevő férgeket. Azaz a pár szeresével feregel ugyan nem lesz kevesebb a világon.

Mit kívánunk a hólygek leginkább? Ezt a kérdést sok vitákat már, de kielegő feleletet nem tudtak meg adni reá a bölcsök. Ennek tanulmányozása vegett megfordult egy tudós hóly városban s ott elámulva hallotta kérdésre feleletül: azt kívánom leginkább hogy a ferjem (atyám) tetteven szűt, házesson továbbra is cíó a Képes hógna. Csodálkozva kezdte mindenkúrt, hogy miért kívánja ezt leginkább s a felelet mindíg egyhangzó volt: mert ez a legzobb, legördesekebb, es legzsebb jölészláb szepirdomál hétéllás s mert egyáltal es legelőször is: egy erre 6 ft, feletrre 3 ft, neppelvére 1 ft. 50 kr. Budapestvásonként ingyen kiáld a kiadóhivatali mutatóvezetési VI. Szóndy utca 1k sz.

CSARNOK.

Pataký Kálmán beszéde

az alsó-lendvai állami polgári iskolá által 1888. évi június hó 8-án rendezett ünnepélyen.

Kedves tanúk, a mai napon összeröptünk, hogy köztök imépett ülünk. Gyakít emlékre ának, hogy a nemzet 1896-ban az egész művelt világ részére melettel megújneskedette oly sok honfi vérel áztatott magyar hazáinkat ezerszer fenntállást, a másikat pedig Felsőleg kiralyunk megkoronázatsának 32 éves fordulója alkalmából. E ketőtől összefogalmaz emlekedjék egy kisse feleltök.

Idézzék fel az ösök emleketek, kik vezettek, rettenthetetlen bátorságokkal megterezték, s oly nagy küzdelem árán meg is tartották számunkra ezt a dicső szép országot.

Ösnek eredetet meg mindig ismalt fedi, e tekintetben a tudók emleketek, mint napig sem egyzöz. Az egyik azt állítja, hogy a finn-ugor népnekhez, a másik azt, hogy az ural-áltaukhoz tartoznak, a harmadik pedig azt, hogy az elöb emlektet népük egyikehez sem tartozunk, hanem a legelőbb időköl fogva azoköl egész külön emberfajt kepeztünk, sőt a legújabb időkben vannak olyanok is, kik ösnek eredetet az ókorban oly híros Szemirámmal földjén, az asszirikban, a világ legelső népeiben találják fel, s ezt a régi asszír nyelvről a magyarral való közeli rokonsággal bizonyítják. De skármiket álljon is a dolgb, amíy azonban tény, hogy a régi irók, különösen pedig Boles Lórá gör szász följegyzései szerint ösének a történelemben jelentékeny szerepet játszóttak, s a régi nepek között a legműveltebb kök tartoztak, azt megdönthetetlenül igazolja a verszerzőes alkotása, a mely máj napig is alkotmányunk alapját képezi. Poganok voltak ugyan, de nem voltak hályványudók, létték a magyarok isztentisz. S mint a földön isztentisz, a magyar hárcsissakkal — s legkedvesebb fegyverekkel — a karddal es nyíllal jöttek meg a harcmezőre, hol kifejlett haremződukkal eskahamar rémél leszek Europa zépeinek. Harczra termett, sőt szíjál népek voltak, s miután tíz évi néhez küzdelem árán elfoglalták ezt a hazát, harczványakait kielegítően, fölszázadok keresztül gyozs paripákban bekalándozták földüzésük majdnem minden országát, s nem volt egyetlen nép is, a mely az akkori időben ösnek fölterjedését megakadályozta. Ezen felhalozásaikban a rottetgett népöl hárny díssőséget es igen sok kincsset szereszek, de a folytonos harcra, ha mindíg gyöztek is, számukat folyamón apasztotta, s máj-már által lehetett tartani, hogy miköl rokonok a hunok, ók is megsemmisültek, eltűnnek a történelem színpadáról, ha az isteni gondviselés nem rendel számunkra a böles Géza es István fejedelemeket, kik lassankúnt leszek-tartják a folytonos harcokzslásról, s a keresztény vallásra terítve, megészidőlték erkölcsüket is, István ezért a nagyot harczolt a magyar háza felfelteségét, nemzet szabadságát. Ezen szabadságharcokat a történelem fanyes betűkköl jegyeztel fel lapjaira, melyek nemzetünk örökéttartói hírt szereszek az egész mevelt világ öltöl.

Volt idő, midön nemzetünk a Morvamezón fölemelt s Maria-Terezia idejében pedig megveddelmezte a Habsburg uralkodó család hatalmat; volt idő, midön nemzetünk századokon keresztül veddelmezte a kereszténységet s egyáltal a nyugati műveltségét is a pogány börtök elnében; volt idő, midön hazánk egész Europa legmagyabb hatalmassága: N. Lajos es Mátyás idejében. De faldalón, voltak szomorú napok is, melyek a magyar hazát a szíj szemre juttatták: a saji es mohácsi veszedelmek, melyeknek okai a partokodás s az egyidőre meglázult hazaszeretlet voltak okai.

De hogy a vízteség, bátorság es önfeláldozó hazaszeretlet még most is el nemzetünkben, eröl a legutóbbi események, — értem az 1848—49-ik szabadságharcokat, — a legenyesebben tanushodnak, midön a jó szomszédunk megirigyele a magyar hazát, melynek sok más jókés hazákkal közönséges küzdelemben lélyten élt fogadtenszégünk es szabadságunkat, s hogy mindkétöl megsemmisít, feligazgató elenyűnk a hazá földjén lakó nemzetiségek s ránk zúdított adta hadait. De a nagy veszedelem idejében vezig hangzott Kárpátoköl Adriaig langlikú költök egyk veszenk refréne :
 —————
 —————

A magyarok Istentere esküszik, Hozz rábók több nem leszünk!
 s az egész nemzet apraja, nagya, mint egy ember fogott fegyvert a háza, a nemzet becsületének az órvátmóddal ellen való megvédelmezésére.

A múltévi Európa rokonszenv és bűmlátta kiserítő vetés honvédek győzelmes harcait, melyekkel rövid idő alatt összeztuza, porig áztatta a háza minden ellenséget úgy, hogy az osztrák mar Belsőben sem erőt mutat elég biztonságban. A vetés honvédek melótan az ösökhöz — újra verik-ké bizattak, szentelték meg a háza földjét, a háza megmentésére, de a melyből aztán a szabadság szép virága fakadt, újra hervadtatlan díszfegyverezve a magyar névnek.

Azonban a levett ellenség, fájdalom nem nyugodott bele megrendelt sorsába, kikönyörögte a minden országok czárjának halálának serögét — azzal egyensúlyra újra megpróbált minden oldalról hazánkat s meg az országait felolvasni is több győzelmes esatit vírtunk, de a tövezünk — kit e miatt máj napig is árukonak tartanak — látva a tulonyó erőt — letette a fegyvert az oroszok, de nem az osztrákok előtt.

Erre aztán szomorú idő következett a magyar nemzetre. A magyarok ellensége, a tanácsadók, felvezetőiket fiatal, 18 éves uralkodónkat. A helyi kormány ádta, nemzetünk bessenét liberális megfontolattal azért az önkormányzatot vasjárta alá szorította hazánkat, s a hazatukra — kik meg ideje korán ki nem menekültek — a rablance, a bitófa-várakozott. De ezen gyásos időnek a lebbentünk fel egészen a fátját, mert a szerék azóta már behodgtek.

A magyar nemzet némán tűrte fájdalomát. Nem jadtul fel, nem ellenkezett. Lelkebe zárta ellhalt és előt négytájt iránt érzett kegyeletet s díszes papgatta a tűzre a megégett idejét a tártán. Nem, a tudta meg múltját, nem moondott le jóváérőt. Varta a fozteget elvonulását, hogy az-igazság napja kiragyhasson.

És nem várt hiába. Az önkényuralom rendszere a maga erőszakos sulya alatt és elhazokodott hábi kövekzetében összeomlott — újra kellett kezdeni az építést. Nem a szaroyokra: a nepek vallára kellett helyezni a trónt.

A jószágos gondviselés megvilágította az uralkodó elméjét, megholtte szívét s megvezette akaratát, hogy egyzna megjelöve mindazt, a mit tanácsosai ellene és alattólól ellen vetettek. Feljegyzes eletszárának feltehetően királyunknak gyöngöd, nemes rokonszenv egyengettse az azt, melynek irányát Deák Ferencz bölcsessége jelölte meg. A nemzet nem kívánt többet, mint ha nehéz jóga volt: de jogából nem is engedett. Fátólyt vetett az önkényuralom szomorú éreire, s ott elhajította a fátólyt a munkák, a jól az a meggyengülőzandiki törvények megalkotása után fele szakadt.

A magyar nemzet és uralkodója megértették egymást s a nepek természetes jóga és a magyar alkotmány irrott törvényei alapján megförtent a kibékülés. Áldott frigy, melynek bölcsőjele a noi sziv gyöngöd rokonszenv, az uralkodói bölcsesség s a magyar nemzet rendületlen alkotmányos erülette virrasztott.

S ezen alkékök eszölt 32 évvel 1867. évi június hó 8-án megszenteltetett az által, hogy díszesegesen uralkodó királyunk és felesége királyink Szent-Isván koronájával az ország örömlaválga közben megkoronáztattak, melynek emleket a mai napon ünnepekkor. S az akkor költött frigyét az ekkélt evé száma esz megörösítette. Harminczet év óta nem hangzott el olyan szó, nem történt olyan tett, a mely megzavarrá volna a jó egyetértést a nemzet és királyi közt, a kit azóta úgy tisztel minden magyar, mint a fejedelmi erények első megtestesítet.

Az elmúlt 32 év alatt a beke áldást élvezve, századok melasztásait potoltuk, oriai haladást mutatunk fel úgy a szellemi, mint a gazdasági téren. a szakadatlan munkálkodásban a nagy Szchezyi szelleme vezetett bennünket. Oh, ha látna a megdicsőült szellem álmának megvalósulását: az okos munka és szorgalom, meg a tüke és gepék által megcsodálatlanul, megmésztetett, megzavarrásának felvirágozását: — a nagy gyári vállalatok számaának füstölő keményét; — vasutaink rppant halozatát, a melyek mind-mind egy eszmének: a magyar nemzeti állam megörösítésének állanak szolgálatában. Oh, ha látna a Vaskapu sztrepszett szakiát, a melyek neuhogy az ő jósszellemű dicsőit, hanem egész világunk hirdetik a magyar munkát, a magyar vállalkozás, a magyar állam megförtöltt éreget.

Ezen nagy munkáinkban jószágos királyunk foglalt buzdított, segített bennünket, s valahány szor alkalom adódott, mindannyiszor atyai örömet fejezte ki haladásunk fölött, de legnyugtató volt az öröme eszölt 3 évvel, a midőn Magyarország fennállásának ezeredik évét ünnepelethetik, melyen

az egész művelt világ részvételé mellett haladásunk bemutatották. Ezou fontos ünnepeket, melyekre hozának jöttök elő világvisz minden számotérvó nemzetet — nagyban hozzájárul ha' azhoz, hogy a nepek eddigi tevé fogalmat hazánkrol és nemzetünkröl helyesebb és tisztább felfogásoknak adjanak helyet.

S a világra szóló ünnepepeket követő ében — a midőn a fontos hadai királyi hadtán Európa legbatalmassabb uralkodójának ajfáról elhangzott a magyar nemzet érdemét elő-fenemészen magasztaló szózat — nagy megtisztetésben részesítette a király nemzetünket: elrendelte saját köztélen szobrány fővarosunk területén füz történelmi alakunk győzelmeinek fölállítását, melyek közül kettő olyan volt, kik ösei ellen fegyverrel védelmeztek a magyarok szabadságát. A magyarok nem is volt Malvasia óta fontos hadai királyi, ki a nemzet örökéle föltölt elő eberonokidnek; — pedig a kreytelben sors oly sok csapást mert nepe, melyeket kevés ember tudta elviselni — elvezette koronája legbecsesebb gyémántjait: egyetlen fiat a magyar nemzet nagyreményü bronárokost, imádoztól hűveszt, nemzetünk öröngyalút, de a Gondviselés nem engedte hogy a sulyos csapások által öngszokad-jon, mert a magyar nemzetnek oly nagy székesége van drága életére, annak a nagy halatig való terjedésére.

Vegül kedves tanulóik, hozzotok intézek egy pár szót. Mindig legnyugtatóbb hadolattal említsétek jó királyunk nevet, a legnyugtatóbb tisztelhetlen tartások az ösök emlekezetét, kik megzeresétek úgy nehez küzdelem között éven az éven meg is tartották a magyar hazát. S véssetek fogolony szívetekbe azoknak legnyugtatóssabb erényeit, az önfeloldozó hazaszeretést. S ha majd fölértek a székesége lenne erös karjátok a magyar hazának — úgy-e ti is melto utodok lesztek, s miként az ösök tették, nem kiméyle vért és életet, megvédelmezték azt? En ebben nem kételkedem.

Azonban kedves tanulóik, ma már a változott viszonyok között nemhogy fegyverrel lelett díszesgeget szerzeni a magyar hazának és nemzetnek, hanem inkább a becsületlen munka teljesítésére, legyen az akár testi, akár szellemi, emelt ügyesek szorgalmasok, műveljétek magatokat, hogy ha majd felértek, becsületess munkáitokkal megaztaltok helyetteket, s ne csak hasznos polgári legyeket e hazá bennünk, hanem kitélességek hi teljesebvel meg viragobba, meg dicsőbbe emelni segítéseket ezt az orszagot, melyről Petöfy legnyugtóbb dalköltött az írta:

„S ha a föld isten kalapja,
 Úgy hazánk bokrétá rajta”

Apjátok, öntözetek ezt a gyönyörű bokrétát, s kerjétek a jó istent, hogy:

Függyön tekintete a mi bokrétánkon,
 Minden virágára töle áldás szálljon!
 Eljen a háza, eljen a király!

Hetivásár.

Sertes behajtott 156 darab, eladott 94 darab; kövér lelvő 42—46 kr, kilogrammunkint; feleses növények 15 forint darabja; vasalószómalaz 4—5 ft drbja.

Borja behajtott 32 drb; eladott 32 drb; levőse 30 kr. kőloja.

Kövér liba eladott 5—5 frjtával páronkint; sovány liba eladott 2 frt 20 krajval páronkint;

Idel kaszák 1 frt 50 kr. parja.

Idel kaszák 80 kr. páronkint.

Tyukok 80—90 kr. páronkint.

Sírkök 50 kr. páronkint.

Tengeri eladott 100 kilónkint 5 frt 60 kr-ot.

Murai liszt eladott 6 frt 40 kr-ot 100 kilo.

Tuzifa behozott 12 kocsival, eladott mind.

Szóna eladott 1 frt 40 kr-ot 100 kilo.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Cskatornya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p-kor d. e.	7 óra 03 p-kor d. e.
8 — 54 — este.	5 — 40 — di. u.
Erkezik:	Erkezik:
6 óra 52 p-kor d. e.	7 óra 07 p-kor d. e.
5 — 30 — d. u.	8 — 44 — este.

Hirdetések.

90.1899. szám.

Arverési hirdetmény.

Ahlfür kir. bír. végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. jársbíroság 1899. V. 23. számú végzése által gróf Ziehy Ágost végrehajtató javára Vucsko Istvan bellenitve lakos ellen 100 forint — kr. töké. emek 1898. évi november hó 22-ától járó 5 százalek kamattja, egy járuléki erejűg elrendelt költelgési végrehajtató s alkalmával bírálgat le s felültaglalt és 700 ft — kr-á becsült lovak, szarvasmarhák, szekerek, szóna és szalunabó álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladattsa elrendeltetven, emek a helyszínen vagyis Bellenitvezen fennvezetőnek lakánál leendő eszoklósszé 1899-ik évi július hó 8-ik napjának d. e. 10 óraja határidőli kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezemel elő megjegyzéssel hivának meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi IX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérennek becsaron által is eladattni fognak.

És elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1899-ik évi június hó 24-ik napján.

Vrosits Elek,
 kir. bírósági végrehajtó.

267.1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Ahlfür királyi bírósági végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai királyi jársbíroság 1899. V. 311. számú végzése által, Szalai Iván közbírói eszenesecso lakos végrehajtató javára Csizsók Milton eszenesecso lakos ellen 940 forint 32 kr. töké. emek 1898. évi januar 28-ától járó 6 százalek kamattja, egy járuléki erejűg elrendelt költelgési végrehajtató alkalmával bíróltag lofoglalt 1665 forint 50 krajczárra becsült birtokok, lovak, szarvasmarhák, sertések, különböző hazai és gazdasági tárgyak, valamint a Mellinzi határban egy murai hájós malomnak egyhrand részéből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladattsa elrendeltetven, emek a helyszínen vagyis Cszenesecsozen fennvezetőnek lakánál leendő eszoklósszé 1899-ik évi július 10-ik napjának d. e. 10 óraja, a Mellinzi marupartán pedig délután 4 óraja határidőli kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezemel elő megjegyzéssel hivának meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi IX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérennek becsaron által is eladattni fognak.

És elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt Alsó-Lendván 1899. évi június hó 24-ik napján.

Vrosits Elek,
 kir. bírósági végrehajtó.

Egy jó házból való fiu
tanonczul felvétetik
 asztalos műhelybe.
 ++ Czim megudható lapunk kiadóhivatalában. ++